

A Dozen or so Koans on (Non)Existence Kilkanaście Koanów na (Nie)Istnienie

Kilkanaście Koanów na (Nie)Istnienie

A Dozen or so Koans on (Non)Existence

Grażyna Tereskiewicz & Roman Lewandowski

Polka ~~single~~ ~~single~~ przed urodzeniem

Kuratorzy Curators:

Grażyna Tereskiewicz & Roman Lewandowski

Artyści biorący udział w wystawie

The artists taking part in the exhibition:

**Mirosław Bałka, Sławomir Brzoska, Marta Deskur,
Wojciech Gilewicz, Izabella Gustowska, Piotr Kurka,
Marek Kuś, Konrad Kuzyszyn, Dominik Lejman,
Wojciech Łazarczyk, Agata Michowska, Hanna Nowicka,
Grażyna Tereskiewicz & Roman Lewandowski,
Edyta Wolska, Maria Wrońska**

Bałtycka Galeria Sztuki Współczesnej w Słupsku

Baltic Gallery of Contemporary Art

grudzień 2009/styczeń 2010 December 2009/January 2010

Biuro Wystaw Artystycznych w Jeleniej Górze

BWA Gallery in Jelenia Góra

czerwiec 2010 June 2010

Galeria Sztuki Współczesnej BWA w Katowicach

BWA Contemporary Art Gallery in Katowice

październik 2010 October 2010

Galeria Labirynt Biuro Wystaw Artystycznych w Lublinie

The Labirynt Gallery BWA in Lublin

listopad 2010 October 2010

ISBN 978-83-61773-12-2

Kilkanaście Koanów na (Nie)Istnienie

Wystawa „Kilkanaście Koanów Na (Nie)Istnienie” składa się ze ściennej instalacji złożonej z 15 lightboxów, ścieżki dźwiękowej oraz neonu. Leitmotiwem projektu jest słynny japoński koan: „Pokaż swoją twarz przed urodzeniem”. Zadaniem każdego z zaproszonych artystów była próba zmierzenia się i zinterpretowania wspomnianego koanu, czego wizualną materializacją są na wystawie fotografie zaprezentowane w formie lightboxów.

Projekt wystawy nie stanowi refleksji nad myślą Wschodu, lecz przede wszystkim odwołuje się do problematyki kryzysu podmiotowości i tożsamości reprezentowanych w kulturze Zachodu przez wizerunek *persony*. Interpretacja koanu ma więc stanowić próbę odnalezienia naszego „obrazu” albo też jego absolutnej substancji poza tym, co doczesne i przejściowe, poza narodzinami i poza śmiercią. Równocześnie celem wystawy była próba zredefiniowania współczesnego dzieła sztuki jako struktury o podobnie rozmytych i procesualnych konturach jak figura tożsamości oraz podmiotu. Stąd też płynie porównanie współczesnego dzieła do koanu – konstrukcji, która choć korzysta z zastanych pojęć i gramatyki, w istocie odwołuje się do tego, co werbalnie i językowo jest niemal niekomunikowalne.

Problem zachwiania pojęcia podmiotu i tożsamości jest dzisiaj uważany za fundamentalny dla zachodniej humanistyki. Opisany przez literaturę piękną oraz zobrazowany przez sztuki wizualne i performatywne w kategoriach umowności, śmierci czy iluzoryczności Autora – impas podmiotowości jest ciągle obwieszczany, deklarowany bądź kontestowany. Ilustracją tego procesu stają się rozliczne dzieła literackie i wizualne przedstawienia.

Autorzy projektu definiują współczesne dzieło sztuki jako strukturę o podobnie rozchwianych i niejednoznacznych konturach jak figura tożsamości. Dlatego też można dziś dzieło porównywać, jak czyniła to kiedyś Irena Rychłowska, do koanu – konstrukcji, która choć korzysta z zastanych pojęć i gramatyki, w istocie odwołuje się do tego, co semantycznie jest niemal niekomunikowalne.

Z etymologicznego punktu widzenia „koan” [*kung'-an* lub *gong'an* (chiń.)], dosłownie znaczy „dokument”, „statut” lub „ogłoszenie”. Jest to rodzaj zagadki albo pytania w formie paradoksu, na którego odpowiedzi nie należy poszukiwać w sposób rozumowy, lecz intuicyjnie i spontanicznie. Początki jego stosowania pochodzą z czasów dynastii T'ang, gdy służył on celom i nauce medytacji. Jednym z pierwszych koanów zadawanych uczniom jest „pierwotna twarz” autorstwa VI patriarchy *ch'an* Hui Nenga, który zapytał mnicha Mjo: „Gdy twój umysł rozważy dualizm dobra i zła – pokaż swoją twarz przed narodzeniem”. Podobno właściwa odpowiedź brzmiała: „Trzy funty lnu”... Oczywiście – nie ma tu jednej odpowiedzi, gdyż każdorazowa praca z koanem wyznacza innego rodzaju „ścieżkę”, wymaga innego „treningu” i przynosi innego rodzaju (nie)konkluzję. Koan – podobnie jak dzieło sztuki – odrzuca dyktaturę *sensu*, stawia go w cudzysłów.

Generalnie – w pracy nad koanem istotne jest wypracowanie takiego stanu umysłu, w którym nie ma już miejsca na jakiegokolwiek dyskursywny i alternatywny myślenie. Praktyka medytacji – wbrew utartym w naszej kulturze przeświadczeniom – nie jest rodzajem namysłu i krytycznej refleksji, lecz próbą „przecięcia” myślenia i odrzucenia wszystkiego „za oraz przeciw”, jest afirmatywnym wejściem we własny umysł i utrzymywaniem go w pełnej uważności. Innymi słowy, chodzi o zniesienie podziału na dialektyczne ocenianie rzeczywistości (*piękne/brzydkie, dobre/złe* itd.), dzięki czemu można odnaleźć wymiar, w którym świat, jawi się takim, jakim jest – poza wszelkimi podziałami, poza życiem i śmiercią. Ten stan i wgląd można metaforycznie i paradoksalnie określić jako „zobaczenie własnej twarzy przed narodzeniem”...

Praktykowanie i rozwiązywanie koanu ma wiele elementów wspólnych z powoływaniem i tworzeniem dzieła artystycznego, które niejednokrotnie jest bardzo odporne na interpretacje. Fakt, że krytycy, a także odbiorcy starają się wieloznaczność dzieła i jego miejsca niedookreślone skonkretyzować w oparciu o dostępne

im narzędzia i metodologię, powoduje niejednokrotnie nieporozumienia, gdyż stanowi próbę ogarnięcia logosu dzieła i jego *raison d'être* w kategoriach czysto dyskursywnych. A przecież każdy rodzaj sztuki czerpie się w pierwszej kolejności z uczuć, emocji oraz intuicji, które dopiero później pozyskują ideowy wymiar.

Podobnie rzecz ma się z całością praktyk artystycznych i – oczywiście – także z kulturą rozumianą jako całość. Tymczasem – wartościując każde dzieło czy zjawisko – musimy mieć świadomość, że wszelkie pytania o kondycję i status sztuki, a dzieła w szczególności, a więc także wszelkie konstatacje nad ich domniemanym kryzysem są *de facto* pytaniami o status *sensu* oraz o kształt tożsamości... *Sens* zaś – podobnie jak figura tożsamości – jest tworem konceptualnym, jest retoryką uwikłaną w determinanty czasu i przestrzeni.

Nie możemy też zapominać, że wyznaczniki te są niestałe i przejściowe. Mimo ich zmienności i efemeryczności, co najmniej od czasów słynnego sporu pomiędzy zwolennikami idolatrii i ikonoklazmu, sztuka skwapliwie portretowała Boga, idola czy człowieka. Co więcej – począwszy od pierwszej metaforycznej fotografii, jaką w kulturze stała się chusta Św. Weroniki, poprzez odkrycia dagerotypu i fotografii, a później technologii wideo, ludzką twarz zaczęto uważać za synonim „osoby” czy też psyche. Jej rzutowanie na obraz unaocznia jednak relatywność i umowność zarówno postaci oraz osobowości, jak i cielesności oraz tożsamości, które w kulturze Dalekiego Wschodu zawsze uważano za przejawy i metafory substancjalnej Jedności.

Grażyna Tereskiewicz & Roman Lewandowski

A Dozen or so Koans on (Non)Existence

The exhibition project 'A Dozen Or So Koans On (Non)Existence' consists of a wall installation which includes 15 light boxes and a neon light. The leitmotif of the exhibition is a famous Japanese koan: 'Show me your original face before you were born'. Every artist that was to be invited to take part in the project was given a task consisting in an attempt of standing up to and interpreting that koan. The photographs which will be presented in the form of little light boxes are the effect and visual materialisation of that attempt. The lighted photographs will create a kind of a wall installation which will be accompanied by the text of the koan shown in the form of a neon light. The project of the exhibition is not a reflection on Far East thinking, but first of all it refers to the issues of the crisis of subjectivity and identity that are represented by the image of *person* in the culture of the West. The interpretation of the koan is therefore to be an attempt of finding our 'image' or its absolute substance beyond the earthly and temporal, that is beyond the birth and death. At the same time our purpose is an attempt of redefinition of the contemporary work of art as a structure of similarly unstable, ambiguous and processual contours like the figure of identity and subject. Hence the comparison between a contemporary work of art and a koan, a construction which refers, in fact, to what's almost incommunicable verbally and linguistically, even though it uses the existing notions and grammar.

Today the problem of the undermined notions of subject and identity is considered fundamental for the western liberal arts or the humanities. The impasse of the subjectivity – described by literature and imagined by visual and performative arts in the categories of conventionality, death or the illusory character of an author – is being continuously announced, declared or contested. Many literary works and visual representations have become the illustration of this process. The authors of the project define the contemporary artwork as a structure which has similarly unstable and ambiguous contours, just like the figure of identity. Therefore today we can compare a work

of art – like Irena Rychlowska did it once – to a koan, a construction which refers, in fact, to what's almost incommunicable verbally and linguistically, even though it uses the existing notions and grammar.

From the point of view of etymology a 'koan' [*kung'-an* or *gong'an* (Chinese)] means exactly a 'document', a 'statement' or 'announcement'. It's a kind of riddle or question in a paradoxical form, the answer to which shouldn't be looked for in any rational way, but with the use of intuition and spontaneity. The beginnings of its use come from the times of the T'ang dynasty, when it served to meditation purposes. One of the first koans that have been given to the students is the 'original face', authored by the Sixth patriarch, *ch'an* Hui Nenga. The Monk Mayo asked this question of the Sixth patriarch, 'What is Zen?', and the Patriarch replied that, 'when your mind is not dwelling on the dualism of good and evil, what is your original face before you were born?' The right answer was allegedly to be 'three pounds of flax'... Obviously, the answer is not the one and only, since each time working with a koan requires another 'training', determines another kind of 'path', and brings another kind of (non)conclusion. A koan – just like a work of art – rejects the dictatorship of the sense, taking it into the parentheses.

Generally speaking, working on a koan, we should create a state of the mind, in which there is no place for any discursive or alternative thinking. The practice of meditation – contrary to the convictions which are widely-held in our culture – is not a kind of reflection and critical thinking, but rather an attempt of 'breaking' with thinking and rejecting all the 'pros and cons'. It is an affirmative entering into the mind and keeping it in the state of complete attentiveness. In other words, it tends to eliminate all divisions in the dialectical assessment of reality (*beautiful/ugly, good/bad*, etc.). Thanks to it one can find a dimension in which the world appears to be such as it is – beyond all divisions, and beyond the life and death. This state, a kind of insight can be metaphorically and paradoxically defined as 'seeing our own face before our birth'...

Practising and solving a koan has many common elements with originating and creating an artistic work which many a time is very resistive to interpretation. Many a time the fact that the critics and the viewers try to concretise the ambiguity of a work and its underdetermined places on the basis of accessible tools and methodology causes misunderstandings. It is so because they try to grasp the logos of a work and its *raison d'être* in the purely discursive categories. And we know that each kind of art draws firstly from feelings, emotions and intuition; it's only then that the can get an ideological dimension. Similar things concern all the artistic practices and, obviously, the whole culture understood as a unity. Meanwhile, valuating every work or phenomenon, we should be aware that all the questions on the condition and status of art, and a work of art in particular, what includes also all the statements about their alleged crisis, are *de facto* the questions about the status of *sense* and the shape of identity... And the *sense* – just like the figure of identity – is a conceptual product, a rhetoric figure entangled in the determinants of time and space.

We mustn't forget that these determinants are instable and of transitory character. In spite of their changeability and ephemeral character, art has always been eagerly portraying God, an idol or a man at least from the times of the famous dispute between the supporters of idolatry and iconoclasm. Moreover, human face has been considered a synonym of the 'person' or psyche from the first metaphorical photography which in the culture of the West was the *Veraicon*, through the discoveries of daguerreotype and photography, and later the video technology. The projection of a human face onto an image reveals, however, the relativity and conventionality of the figure and its personality, as well as its carnality and identity, which – in the culture of the Far East – have always been considered the symptoms and metaphors of the substantial Unity.

Miroslaw Bałka „T. Apple”, fotografia, 2009

Mirosław Bałka

Urodził się w 1958 r. Zajmuje się rzeźbą, wideo oraz rysunkiem. Na swoim koncie posiada kilkadziesiąt wystaw indywidualnych oraz zbiorowych na całym świecie. Prezentował swe prace na największych imprezach wystawienniczych, w tym m.in. na biennale w Wenecji (1990, 1993, 2003, 2005), São Paulo (1998), Documenta w Kassel (1992). Jest również autorem pomnika ofiar katastrofy promu „Estonia” w Sztokholmie (1998). W 2009 r. zrealizował projekt „How it is”, Unilevel Series w Turbine Hall, Tate Modern, Londyn. Mieszka w Warszawie.

Twórczość tego artysty od wielu lat koncentruje się na problematyce eschatologicznych rozważań nad ciałem i cielesnością oraz ich fluktuacjami w czasie i przestrzeni. W rezultacie wiodącym motywem antropologicznym tej sztuki jest problematyka *rany* oraz związanej z nią *traumy*. Wszystkie realizacje Mirosława Bałki uwzględniają także efemeryczność pojęcia tożsamości człowieka i miejsca. Artysta nie prowadzi tych rozważań w oderwaniu od konkretnego, ale stawia problemy kontekstualnie i często sięga do historii – zarówno tej indywidualnej jak i zbiorowej. Ponieważ historyczny dyskurs jest przestrzenią konstruowaną przez obecność (lub jej brak) różnych kulturowych sensów oraz idei, Bałka testuje zasób obowiązujących mitów. Z drugiej strony – sam nie ucieka od kodów i symboli, które na swój sposób stały się jego znakiem rozpoznawczym. Wykorzystywanie minimalistycznego – niejako „ubogiego” – przedmiotu, a wreszcie sytuowanie go w równie oszczędnym anturazżu, sprawiło, że język artystycznej wypowiedzi Bałki stał się niezwykle rozpoznawalny i indywidualny.

Wybrane wystawy

Selected exhibitions:

- 2010 *Ausloschung*, Dvir Gallery, Tel Aviv
Wir Sehen Dich, Kunsthalle, Karlsruhe
- 2009 *Gravity*, University of Massachusetts, Amherst
Und Akupunktur, Gladstone Gallery, New York
How It Is, Turbine Hall Unilever Series, Tate Modern, London;
Topography, Modern Art Oxford
- 2008 *Landschaftsabfalle*, Galerie Nordenhake, Berlin
Jetzt, WRO Art Center, Wrocław
Nothere, White Cube, London
Crezyzewski, Galeria AT, Poznań

Mirosław Bałka

Born in 1958. He cultivates sculpture, video art, as well as drawing. On his scorecard he has a few dozen solo and group exhibitions all over the world. He presented the works at the most important exhibitions and artistic events, including Venice Biennial ((1990, 1993, 2003, 2005), São Paulo Biennial (1998), and the Documenta in Kassel (1992). He is the author of the monument to the victims of the *Estonia* ferry disaster in Stockholm (1998). He carried out project 'How It Is', Unilever Series w Turbine Hall, Tate Modern, Londyn, in 2009. He lives in Warsaw.

For many years his creation has been focused on eschatological issues, as well as on the problems of human body and carnality, and their fluctuations in time and space. In effect, the leading anthropological motive of this art is the issues of the *wound* and the *trauma* connected with them. All the works by Mirosław Bałka include also the ephemeral character of the notions of place and human identity. The artist doesn't make such investigations in isolation from concrete facts, treating the problems contextually, and frequently drawing from both individual and collective history. Bałka is testing the resources of the current myths, since the historical discourse is the area that is constructed by the presence or absence of various cultural senses and ideas. On the other hand, he doesn't escape the codes and symbols which, in a way, have become his distinctive features. The use of a minimalist, as if 'poor', object, and placing it in the evenly pared-down environment has made that Bałka's language of artistic expression became unusually easy recognisable and individual.

Sławomir Brzoska „Simha”, fotografia, 2009

Sławomir Brzoska

Urodził się w 1967 w Szopienicach (Górny Śląsk). Ukończył Instytut Sztuki Uniwersytetu Śląskiego w Cieszynie. Prowadzi IX Pracownię Działań Przestrzennych na Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Artysta znany jest z niezwykłych instalacji, które tworzy przy użyciu sznurka, wełny, światła UV. Jego interwencje wobec architektury uwznioślają charakter miejsca, nadają im niezwykłą aurę. Artysta odbył samotną podróż dookoła świata (VI 2007-VI 2008) zaczynając od Ameryki Południowej, poprzez Oceanię, Australię i Azję. Odwiedził 23 kraje pokonując ponad 100.000 kilometrów. Zrealizował ponad 100 wystaw indywidualnych i zbiorowych w kraju i na świecie oraz wiele performance'ów i akcji w różnych zakątkach świata podczas licznych podróży. Jego prace znajdują się m.in. w zbiorach Lulea Kommun w Lulea (Szwecja), Gallerii Maison 44 w Bazylei (Szwajcaria), Montgomery Sculpture Trust w Little Chalfont (Anglia), Považskej Gallerii Umenia w Žilinie (Słowacja), Muzeum Sztuki Multimedialnej w Odzaci (Serbia), Zachęcie Sztuki Współczesnej w Szczecinie, Kolekcji Znaki Czasu w Katowicach, Muzeum Górnośląskim w Bytomiu oraz zbiorach prywatnych w kraju i za granicą. Dla Sławomira Brzoski zarówno proces twórczy jak i powstające instalacje odnoszą się do podróży. Z drugiej strony jego twórczość jest poszukiwaniem cudowności i mityczności w świecie, który wydaje się być tego mitu pozbawiony. Jest to praktyka artystyczna, która wynika z przypisanej człowiekowi, zatem instynktownej, potrzeby równowagi i klarowności w otaczającej go rzeczywistości.

Wybrane wystawy indywidualne

Selected solo exhibitions:

- 2009 *Pieśń Wędrowca*, Galeria Biała, Lublin
- 2008 *Chesed*, Bałtycka Galeria Sztuki, Ustka
- 2005 *Ścieżki śpiewu*, Galeria Amfilada, Szczecin
- 2004 *Galeria Maison 44*, Bazylea
- 2003 *Breath*, Montgomery Sculpture Trust, Londyn

Wybrane wystawy zbiorowe

Selected group exhibitions:

- 2010 *PreMedytacje/Przeplot*, Centralne Muzeum Włókiennictwa, Łódź
- 2009 *Aquamediale 5*, Lübben; *5. Międzynarodowy Festiwal Sztuki Wizualnej inSPIRACJE / Space*, Szczecin
- 2008 *Fluo Session 2*, Łódź
- 2007 *Forma jest Pustką, Pustka jest Formą*, Bielskie Centrum Kultury, Bielsko-Biała, BGSW Słupsk

Sławomir Brzoska

The artist born in 1967 in Szopienice, High Silesia, and the graduate from the Institute of the Arts at the Silesian University in Cieszyn. He has run the 9th Studio of Spatial Actions at the Academy of Fine Arts in Poznań. The artist is well known thanks to his unusual installations that are made with the use of the string, wool and UV light. His architectural interventions uplift the character of a place, giving an unusual aura to it. The artist went on a lonely tour around the world (06.2007-06.2008), starting from the South America, through Oceania, Australia and Asia. During that trip he visited 23 countries, covering over 100 000 kilometres. During his numerous travels he took part in over 100 solo and group exhibitions, and organised many performances and actions in various spots of the world. His works belong to many important collections, including Lulea Kommun in Lulea, Sweden, Maison 44 Gallery in Basel, Switzerland, Montgomery Sculpture Trust in Little Chalfont, Great Britain, Považska Galeria Umenia in Žilina, Slovakia, Multimedia Art Museum in Odzaci, Serbia, Contemporary Art Encouragement gallery in Szczecin, Signs of the Time in Katowice, and in High Silesia Museum in Bytom, as well in many private collections at home and abroad. For Sławomir Brzoska both the creative process and the resulting installations concern travelling. On the other hand his creation is the search for miracle, wonder and mythic phenomena in the world which seems to be deprived of the myth. It is an artistic practice which results from the instinctive human need of balance and clarity in the surrounding environment.

Marta Deskur „Koan“, fotografia, 2009

Marta Deskur mieszka i pracuje w Paryżu i w Krakowie, jest absolwentką francuskich szkół artystycznych. W latach 1983-88 studiowała w Ecole des Beaux-Art, w Aix-en-Provence (Francja). Początkowo realizowała prace malarskie. W latach dziewięćdziesiątych rozpoczęła prace na obszarze wideo i fotografii. Jest autorką instalacji, w których wykorzystuje przezroczystość fotograficznego tworzywa. Rozpocząła od malarstwa, natomiast dziś korzysta z wielu mediów, uprawia fotografię, wideo, performance, tworzy instalacje. Jej twórczość koncentruje się na problematyce tożsamości i genealogii, a także na dyskursie z ikonografią chrześcijańską. Deskur doskonale wie, że nie możemy uciec przed prawidłami i strukturami (nie tylko) wizualnego języka. Z drugiej strony – jej świadomość i precyzja zastosowanego medium, a także DJ'owska swoboda, z jaką miksuje oraz „sampluje” wspomnienia, formy i obrazy świadczą o artystycznej dojrzałości, jakiej dziś wielu artystom najzwyczajniej brakuje. Artystka zrealizowała m.in. projekty: Marta Deskur. Rodzina (CSW Łaźnia 2000), Nowe Jeruzalem (Galeria Starmach 2007), Dziewice (Galeria Potocka, 2002), Fanshon (Le Guern, 2004). Jej prace znajdują się w zbiorach: Muzeum Narodowego w Warszawie, Muzeum Sztuki w Łodzi, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie, Narodowej Galerii Sztuki „Zachęta” w Warszawie, Museum Bochum (Niemcy), Sonje Museum of Contemporary Arts Collection (Korea), Galerii „Potocka” w Krakowie, Galerii Arsenał w Białymstoku.

Wybrane wystawy indywidualne

Selected solo exhibitions:

2007 *Nowe Jeruzalem*, Starmach Gallery, Kraków

2006 *Not To Be Touched*, Minoriten Kultur, Graz

2004 *Home/Art Unlimited*, Art Basel, Starmach Gallery,
Basel

Fanshon Le Guerne Gallery, Warszawa

2003 *Fanshon Künstlerhaus Bethanien*, Berlin

2001 *New Baby?//www.location1.org/newbaby//*
Location One Gallery, Nowy Jork

2000 *Rodzina/Family*, Galeria Sztuki Współczesnej
Bunkier Sztuki, Kraków

Marta Deskur lives and works in Paris and Cracow; she is the graduate of French artistic schools. In the years 1983-88 she studied at the École des Beaux-Arts in Aix-en-Provence, France. At first she cultivated painting. In the nineties she started to work in the area of video art and photography. In her installations she makes use of the transparency of the photographic material. She started from painting, but now she uses many media, including photography, performance, as well as video and installation art. Her creation is focused on the issues of identity and genealogy, and also on the discourse with Christian iconography. Deskur perfectly knows that we cannot escape the rules and structures of (not only) visual language. On the other hand, her consciousness and precision of the used medium, as well as a kind of a DJ's freedom with which she mixes and 'samples' memories, forms and images are the witnesses of her artistic maturity, what many today's artists are simply short of. The projects exhibited by the artist include *Marta Deskur. The Family* (CSW Łaźnia 2000), *New Jerusalem* (Starmach Gallery 2007), *Virgins* (Potocka Gallery, 2002), and *Fanshon* (Le Guern, 2004). Her works belong to numerous collections, including the National Museum in Warsaw, Museum of Art in Łódź, Contemporary Art Centre Zamek Ujazdowski in Warsaw, National Gallery of Art "Zachęta" in Warsaw, Museum Bochum, Germany, Sonje Museum of Contemporary Arts Collection, Korea, Potocka Gallery in Cracow, and the Arsenal Gallery in Białystok.

Wojciech Gilewicz „bez tytułu”, fotografia, 2009

Wojciech Gilewicz

Urodził się w 1974 r. w Biłgoraju. Studiował na Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu (1994-96), a następnie w Warszawie, gdzie w roku 1999 uzyskał dyplom z malarstwa (aneks z fotografii). Mieszka i pracuje w Warszawie i w Nowym Jorku. W swoich pracach podejmuje problem iluzji oraz zacierania się granic między rzeczywistością a jej przedstawieniem w sztuce. Częstym motywem w jego twórczości jest zastępowanie elementów otaczającego świata ich malarskimi replikami. Obrazy Gilewicza podszywają się pod fragmenty ścian budynków, parapety, płyty chodnikowe i dla widza nieuprzedzonego o ich obecności są całkowicie niezauważalne. Czasem artysta „naprawia rzeczywistość”, umieszczając w miejscu ubytków np. w ścianach „łatające” je obrazy. Wojciech Gilewicz jest także autorem fotograficznego cyklu *Oni* powstającego od 2002 r. Również ten cykl oparty jest na iluzji – za pomocą podwójnej ekspozycji i filtra połówkowego artysta stwarza swojego sobowtóra, brata bliźniaka, swoje alter ego i przygląda się sobie samemu ich oczami kreując na fotografiach sytuacje, które – pozornie zwykłe, codzienne – w rzeczywistości jednak nigdy nie miały miejsca. Zastosowane tu tradycyjne techniki fotograficzne nie pozwalają bowiem na zbliżenie czy dotknięcie się obu postaci, które wspólnie pracują, podróżują, odpoczywają, są zawsze razem, a jednocześnie osobno – jest między nimi dystans niemożliwy do przełamania. Powstają sytuacje pełne napięcia psychologicznego, odnoszące się do poszukiwania tożsamości oraz samotności, poczucia wyobcowania i niespełnienia. Fotografie z cyklu *Oni* można czytać jako współczesną historię o Narcyzie, opowieść o melancholii czy miłości homoerotycznej. Jednocześnie zdjęcia te podejmuje problem zacierania granic między rzeczywistością a jej artystycznym przedstawieniem.

Wybrane wystawy indywidualne

Selected solo exhibitions:

- 2010 *Nieskończoność*, Galeria Entropia, Wrocław
- 2009 Galeria Foksal, Warszawa
- 2008 Contemporary Art Museum St. Louis
- 2007 Galeria Biała, Lublin
Muzeum Sztuk Pięknych, Iwano-Frankiwnsk
- 2006/2007 *Aporia malarstwa* Galeria Entropia, Wrocław
- 2005 Galeria Foksal, Warszawa
- 2004 Fondation Deutsch de la Meurthe, Paryż
- 2002 Galeria Arsenal, Białystok
- 2001 *Miasto – osiedle – pracownia – mieszkanie*,
CSW Zamek Ujazdowski/Galeria Laboratorium,
Warszawa

Wojciech Gilewicz

Born in 1974 in Biłgoraj. At first (1994-96) he studied at the Academy of Fine Arts in Poznań, then in Warsaw, where in 1999 he graduated from the faculty of painting (with an annexe in photography). He lives and works in Warsaw and New York. In his works he deals with the problems of illusion and with blurring the lines between reality and its presentation in art. Replacing the elements of the surrounding world with their painting replicas is a frequent motive in his creation. Gilewicz's pictures pretend to be fragments of walls, window sills or paving boards, and are completely unnoticeable for a viewer who is unaware of their presence. Sometimes it happens that the artist is 'mending the reality', for example patching up the holes in the wall with his pictures. Wojciech Gilewicz is also the author of the photographic cycle *They* which has appeared since 2002. This cycle is also based on illusion; the artist creates his alter ego, or a twin brother, using double exposition and the half filter. Thus he can be as if tracing himself in situations that had never happened. The used traditional photographic techniques don't enable closeness or touch between the two figures. They work, travel, and rest, being always together and separate at the same time, since the distance between them is unbreakable. Situations that are full of psychological tension appear in this way, referring to the search for identity, as well as loneliness, sense of alienation and lack of fulfilment. The photographs from the cycle *They* can be read as a contemporary story of Narcissus, melancholy or homoerotic love. At the same time they take up the problem of blurring the lines between reality and its presentation in art.

Izabella Gustowska „bez tytułu”, fotografia, 2009

Izabella Gustowska

Urodziła się w 1948 r. Od wielu lat jest profesorem Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Brała udział w kilkudziesięciu wystawach indywidualnych, a także w wielu zbiorowych na całym świecie. W roku 1987 Gustowska reprezentowała Polskę na Biennale w São Paulo. Zajmuje się malarstwem, grafiką, sztuką instalacji, performancie, wideoperformance i fotografią. Mieszka w Poznaniu. Twórczość Gustowskiej nieomal od początku koncentruje się na problematyce tożsamości, którą artystka poddaje procedurze wielokrotnego oglądu i multiplikacji. Zaludniające jej dzieła postacie często pozyskują oblicza samej artystki bądź jej bliskich, czy – jak w ostatnich pracach – znanych ikon pop-kultury. Gustowska, używając onirycznej aury, często podwaja i mitologizuje figury wyobraźni. Skonfrontowane z przemijaniem i zmiennością postacie te często uzyskują hybrydalną formę. Istotna także wydaje się problematyka gry z formą i treścią. Artystka w swych multimedialnych realizacjach wykorzystuje także dźwięk – słowa, muzykę – które zdają się płynąć w „magicznej” przestrzeni „pomiędzy”.

Wybrane wystawy indywidualne

Selected solo exhibitions:

- 2007 *Life is a Story*, Muzeum Narodowe, Poznań
- 2001 *Namiętności i inne przypadki*, CSW Zamek Ujazdowski, Warszawa
- 1996 *Płynąc*, Narodowa Galeria Sztuki Zachęta, Warszawa
- 1994 *Sny*, Państwowa Galeria Sztuki, Sopot
- 1990 *Białe czerwone czarne*, Galeria Studio, Warszawa
- 1986 *Względne cechy podobieństwa I*, Muzeum Narodowe, Wrocław

Wybrane wystawy zbiorowe

Selected group exhibitions:

- 2007 *GK Collection*, Stary Browar, Poznań
- 2005 *Two Asia Two Europe*, Doulon Museum of Modern Art, Szanghaj
- 2003 *Architectures of Gender. Contemporary Women's Art in Poland*, Sculpture Center NYC
- 1988 *XLIII Esposizione Internazionale d'Arte*, La Biennale di Venezia
- 1987 *Expressiv*, Central Art since 1960, Museum Moderner Kunst Wien, Hirshhorn Museum, Washington DC
- 1983, 1987 17a, 19a Bienal Internacional de São Paulo

Izabella Gustowska

Born in 1948. She has been a professor at the Academy of Fine Arts in Poznań. She took part in a few dozen solo and numerous group exhibitions throughout the world. In 1987 Gustowska was the representative of Poland at São Paulo Biennial. She cultivates painting, printmaking, installation art, performance and video art, and photography. She lives in Poznań. Since almost the beginning Gustowska's creation has been focused on the issues of identity which is subjected to the procedure of multiplied watch. Her figures are often made in the image and likeness of the artist herself and her closest, or – as is the case of her recent works – the icons of pop culture. Using oneiric aura, Gustowska is often doubling and mythologizing the figures of imagination. Confronted with passing by and changeability, these figures often get a hybrid form. The artist's play with forms and contents seems to be also important. In her multimedia works, the artist uses also sounds, words and music which seem to flow in a 'magical' space that lies in 'between'.

Piotr Kurka „bez tytułu”, fotografia, 2009

Piotr Kurka

Urodził się w 1958. Ukończył studia w poznańskiej PWSSP, obecnie profesor zwyczajny w macierzystej uczelni – Kierownik Pracowni Działań Intermedialnych. Brał udział w najważniejszych wydarzeniach sztuki polskiej ostatnich lat, wielokrotnie też reprezentował Polskę za granicą. Twórczość Piotra Kurki podejmuje problematykę (bez)sensu egzystencji i jej kulturowych konsekwencji. Jego instalacje, choć mogą przypominać niekiedy coś z atmosfery teatralnych aranżacji, karmią się przestrzenią zapośredniczoną przez naznaczony semiotycznie przedmiot. U artysty tego zwraca uwagę dość szczególne, bo poetyckie, wyzyskanie symbolicznej potencji spożytkowanych rekwizytów. Z drugiej jednak strony obiekty te wzbogacane są o nowe i „nieobliczalne” konteksty. Mogą nimi być wyobrażenia, pamięć, rytuał czy liturgia. Istotny w jego pracach wydaje się również dyskurs dzieciństwa oraz śmierci, miłości i przemocy. Niewinność „szczenięcego portretu artysty” poddana zostaje przefiltrowaniu przez grozę ostatecznych doświadczeń. *Tanatos* u Kurki służy wirtualizacji pamięci zmitologizowanej. Sztuce Kurki patronuje nostalgiczna dykcja i metafizyczna aura. Ich przeciwważą jest subtelna ironia, która konstruuje przestrzeń dystansu i naczyna dykcję wypowiedzi.

Wybrane wystawy indywidualne

Selected solo exhibitions:

- 2008 *Absolute Repair*, Galeria Ego, Poznań
- 2007 *To, co się nam przydarza, już do nas nie należy*, Galeria Zderzak, Kraków
- 2005 *Psalm*, Instytut Polski, Praga
- 2002 *Kropla wody nie chłodzi mej drapieżnej odwagi*, Galeria Arsenał, Poznań
- Love & gravity 2*, Atelier RLBQ, Marsylia
- 2001 *Konflikt między dobrem a złem jest chorobą umysłu*, Galeria Arsenał Białystok
- 1998 *Love & Gravity*, CSW Zamek Ujazdowski, Warszawa
- 1997 ISP, Nowy Jork

Wybrane wystawy zbiorowe

Selected group exhibitions:

- 2008 *Art. Forum*, Berlin
- 2007 *Mechaniczna Pomarańcza*, Galeria Sektor I, Katowice
- 2006 *Pustka jest formą, forma jest pustką*, Fabryka Schindlera, Kraków
- 2005 *Wolność i Odpowiedzialność*, Universitaet der Kunste, Berlin
- 2003/2004 *Reversed Art and Engineering*, Skulpturens Hus, Stockholm
- 2003 *Returne Nature Pastoral*, Nanjing Shenghua Arts Center, Chiny
- 2000 *VII Konstrukcja w Procesie*, Bydgoszcz
- Utopia i Wizja*, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Narodowa Galeria Sztuki Zachęta, Warszawa

Piotr Kurka

Born in 1958. He graduated from the Academy of Fine Arts in Poznań; at present he is its full professor, the leader of its Inter Media Actions Studio. He took part in the most important events of the Polish art of recent years; many a time he was also a representative of Poland abroad. Piotr Kurka's creation takes up the problems of the (non)sense of existence and its cultural consequences. His installations, even though resembling in a way an atmosphere of theatrical arrangements, feed on the space which is mediated by the semiotic determination of the object. In this artist we can find also quite specific poetic use of symbolic potential of the used props and requisites. On the other hand, however, these objects are enriched in new and 'unpredictable' contexts which can include imagination, memory, ritual or liturgy. The dis-course of childhood, death, love and violence seems also important in his works. The innocence of the 'childish portrait of the artist' is filtered through the terror of final experiences. *Thanatos* in Kurka serves to the virtualisation of the mythologized memory. Nostalgic diction and metaphysical aura provide patronage for Kurka's art. Their counterbalance is in his subtle irony which constructs the distance and determines the diction of expression.

Marek Kuś „bez tytułu”, fotografia, 2009

Marek Kuś

Urodził w 1962 r. w Rzeszowie. Studia na Wydziale Wychowania Plastycznego Filii Uniwersytetu Śląskiego w Cieszynie w latach 1983-1990. Dyplom uzyskał w pracowni prof. Jerzego Wrońskiego w 1990 r. Dyrektor Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Katowicach. Organizator wystaw, międzynarodowych spotkań i konferencji programowych, promotor sztuki.

Marek Kuś od wielu lat podąża własną artystyczną drogą, zaś jego refleksja i jej wizualny ekwiwalent nie stanowią jeszcze jednego ornamentu w estetycznej poetyce nadmiaru, jaka nam towarzyszy na co dzień. Katowicki artysta od 1986 r. zajmuje się ideogramem ludzkiej sylwetki, którą multiplikuje i różnicuje. Konceptualny i ascetyczny wymiar tej pracy może wskazywać na minimalistyczną dykcję, jednak dzieła Kusia nie stronią od dialogu z malarstwem, grafiką, performance’em czy instalacją. Odtwarzany i jednocześnie tworzony przez Kusia „alfabet” oraz „pismo” różnicują się w każdorazowej realizacji. Niekiedy więc korespondują z grafiką, innym znów razem wchodzą w dyskurs z rzeźbą. Jakkolwiek wykorzystywane przez artystę „czcionki” i ich składnia są tego samego autoramentu, to ich kontekstualizacja nabiera już wyraźnej indywidualności. Jest to interesujące, zważywszy na fakt, że ostateczny ich układ i rozmieszczenie w przestrzeni ponownie nabiera cech homogeniczności. Wydaje się więc, że istotą prac Marka Kusia jest idea pisania (kreowania) znaku. U jej podstaw znajdują się *grafem* i *grafia*. A zatem – podobnie jak w sztuce prehistorycznej z Lascaux czy Altamiry – źródłowe jest tutaj to, co stanowi o geście i dyskursie.

Wybrane wystawy indywidualne

Selected solo exhibitions:

- 2010 *Ideogramy pustki*, Bałtycka Galeria Sztuki Współczesnej, Słupsk (z Marią Wrońską)
- 2007 *Marek Kuś. Rzeźba*, Centrum Rzeźby Polskiej, Orońsko
- 2006 *Marek Kuś, bez tytułu*, Galeria Grafiki Biblioteka Sztuki, Zielona Góra
- 2002 Galeria Inny Śląsk, Tarnowskie Góry
- 1999 *Prace*, Galeria Krytyków Pokaz, Warszawa
Tablice, Galeria Otwarta, Kraków
Marek Kuś, Starmach Gallery, Kraków
- 1998 *14 Tablic*, Galeria Biblioteka, Tarnowskie Góry
- 1995 *Marek Kuś*, Galeria Kronika, Bytom
- 1994 *Kolumny*, Galeria Miejska, Wrocław (z Piotrem Lutyńskim)
- 1993 *Obiekty*, Galeria 6, Gliwice (z Piotrem Lutyńskim)
- 1990 *Prace*, Galeria Dziekanka, Warszawa BWA, Bytom
Trzy prace, Galeria Miejsce, Cieszyn

Marek Kuś

Born in 1962 in Rzeszów. He studied at the Faculty of Artistic Education of the Silesian University in Cieszyn in the years 1983-1990 and graduated from the studio of Prof. Jerzy Wroński in 1990. He is the Director of the BWA Contemporary Art Gallery in Katowice, an organiser, curator and arranger of exhibitions, international artistic meetings and programme conferences, and an art promoter.

Marek Kuś has followed the artistic way of his own for many years, and his reflection and its visual equivalent are not only another ornament again in the aesthetic poetics of surfeit, which accompanies us in everyday life. Since 1986 the artist has dealt with the ideogram of human silhouette, multiplied and differentiated in various ways. The conceptual and ascetic dimension of this work can indicate at a minimalist diction, nevertheless Kuś's works don't shun dialogue with painting, printmaking, and performance or installation art. The 'alphabet' and 'writing', created and reproduced by Kuś, are differentiated in each work. Sometimes they correspond with printmaking and sometimes with sculpture. Even though the 'fonts' used by the artist and their syntax are of the same sort, their contextualisation is already characterised by clear individuation. It is interesting, especially when we take into account that the final layout and place in space get again the features of homogeneity. Therefore it seems that the essence of Marek Kuś's work is in the idea of writing (creating) the sign. The basis of that idea includes the notions of *grapheme* and *graphics*. Hence – just like in prehistoric art of Lascaux or Altamira – source things include everything that determines the gesture and the discourse.

Konrad Kuzyszyn „Ja”, fotografia, 2009

Konrad Kuzyszyn

Urodził się w 1961 r. w Białymstoku. W latach 1985-90 studiował na Wydziale Malarstwa i Grafiki PWSSP w Łodzi. Dyplom w Pracowni Wypukłodruku Prof. A. Bartczaka, Pracowni Technik Metalowych Prof. L. Róży i Pracowni Fotografii Prof. I. Pierzgalskiego uzyskał w 1990 r. Od 1994 r. pracuje jako asystent a od 2001 r. na stanowisku kierownika Pracowni Fotografii i Obrazu Wideo w Akademii Sztuk Pięknych im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi. Kwalifikację I stopnia otrzymał w 1998 r. a kwalifikację II stopnia w 2002 r., w ASP w Poznaniu. Obecnie Kieruje Pracownią Multimediów. Od 2007 r. kieruje również Pracownią Kreacji Cyfrowej w ASP w Krakowie. Od 2007 r. profesor ASP. Nieomal od samego początku twórczość Kuzyszyna jest zogniskowana na problematyce ciała i cielesności. Artysta w swoich projektach penetruje relacje zachodzące między ograniczeniami i nietrwałością ludzkiego ciała a jego niewymiernym i domyślnym potencjałem. Charakterystyczna jest multiplikacja ciała – na przykład własnego – albo fotograficzne obrazowanie ciała martwego, odrzuconego i wypartego jako *abject*. Znaczna część artystycznego dorobku Kuzyszyna jest ścieraniem się z opresją kulturowych tabu. Jednak fundamentalne wydaje się być tutaj poszukiwanie esencjonalizmu i metafizycznego *constansu*, co uwytkłone jest m.in. poprzez artykulację światła. Jego funkcja ma dla dzieł Kuzyszyna charakter konstrukcyjny i metaforyczny.

Wybrane wystawy indywidualne

Selected solo exhibitions:

- 2005 *Proza rzeki*, Galeria Zderzak, Kraków
- 2000 *Puste Wnętrze*, Narodowa Galeria Sztuki Zachęta, Warszawa
- 1999 *Światłość*, Galeria Arsenal, Białystok
- Prace*, Sielska Gallery, Strasbourg
- 1998 *Prace z lat 1994-1997*, Galeria Wschodnia, Łódź
- 1994 *Kondycja 3*, Galeria Krytyków Sztuki Pokaz, Warszawa

Wybrane wystawy zbiorowe

Selected group exhibitions:

- 2005 *Two Asias, Two Europes*, International Exhibition of Contemporary Art, Shanghai Duolun Museum of Modern Art, Shanghai
- 2001 *In Between, Art From Poland 1945-2000*, Chicago Cultural Center, Chicago
- 2000 *Scene 2000*, Ogólnopolska Wystawa Sztuki, CSW Zamek Ujazdowski, Warszawa
- 1997 *Chimaera*, Contemporary Artistic Photography of Central Europe, Staatliche Galerie Moritzbourg, Halle
- 1995 *Antyciata*, CSW Zamek Ujazdowski, Warszawa

Konrad Kuzyszyn

Born in 1961 in Białystok. In the years 1985-90 he studied at the faculty of painting and printmaking of the State College of Plastic Arts. In 1990 he graduated from the relief printing studio of Prof. A. Bartczak, metal techniques studio of Prof. L. Rózga, and the photographic studio of Prof. I. Pierzgałski. Since 1994 he has worked as an assistant professor, and since 2001 as the manager of the photography and video art studio of the Władysław Strzemiński Academy of Fine Arts in Łódź. In 1998 he became an adjunct, and in 2002 an adjunct professor at the Academy of Fine Arts in Poznań. At present he directs the multimedia studio. Since 2007 he has been also managing the digital creation studio at the Academy of Fine Arts in Cracow. Since 2007 he has been a professor of the Academy of Fine Arts. Almost from the very start Kuzyszyn's creation has been focused on the issues of the body and carnality. In his projects the artist penetrates relations between the limitations and fragility of human body and its immeasurable and default potential. The multiplication of the body, for instance of the artist's body, or the photographic imaging of a dead body which rejected and treated as an *object* one is characteristic. The significant part of Kuzyszyn's artistic output consists in struggling the oppressions of cultural taboo. However, his search for essentialism and metaphysical constant seems to be of fundamental character, what is stressed by his way of light articulation. The function of light is of constructive and metaphoric character for Kuzyszyn's works.

Dominik Lejman „bez tytułu”, fotografia, 2009

Dominik Lejman

Urodził się w 1969 r. Jest laureatem wielu polskich i zagranicznych nagród oraz stypendiów. Zajmuje się malarstwem, które łączy z projekcjami wideo, realizuje wideofreski i prace w formie wielkoformatowych fototapet. Od kilku lat realizuje projekt artystyczny pod nazwą „Szpital jako krajobraz małych spektakli”, w ramach którego instalował w szpitalach dziecięcych projekcje w formie fresków naściennych ze zwierzętami (Warszawa, 2002, Białystok, Nowy Jork, 2003). Mieszka w Gdyni. Twórczość Lejmana jest próbą powiązania różnych dyscyplin artystycznych. Artysta najczęściej łączy w nową estetyczną całość monochromatyczne malarstwo z filmem, co sprawia, że dzieło pozyskuje elementy ruchu i dynamiki. W warstwie przedstawieniowej Lejman odwołuje się do rzeczywistości, obrazując ludzi, ich otoczenie oraz naturę. Motywy są traktowane graficznie, jak znaki. Jednak stworzone narracje dotyczą człowieka oraz większych skupisk, wchłaniają przestrzeń prywatną oraz publiczną. Sztuka Lejmana uwidacznia też jego zainteresowania – od estetyki i architektury na socjologii skończywszy.

Wybrane wystawy indywidualne

Selected solo exhibitions:

- 2007 *A Natural History*, Atlas Sztuki, Łódź Ogrody, Galeria Arsenal Białystok Die Nachsten, Zak Gallery Berlin
- 2006 *Ostatni Zapala Światło*, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, Warszawa, *Conditioned Perspective*, Luxe Gallery, Nowy Jork
- 2005 *Dominik Lejman*, Vigeland Museum, Oslo Present Perfect, Instytut Polski, Düsseldorf
- 2000 *Luksus Przetrwania*, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, Warszawa

Wybrane wystawy zbiorowe

Selected group exhibitions:

- 2008 *Singular*, Luxe Gallery New York Still/Motion, Mie Prefectural Art Museum Still/Motion, The National Museum of Art, Osaka Red Eye Effect, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, Warszawa, Prague Triennale, Veletzrni Palac, Praga Still/Motion, Tokyo Metropolitan Museum of Photography
- 2007 *Video Killed the Painting Star*, Domusatrium 2002, Salamanca
- 2006 *Painting as Presence (this is not a love song)* Künstlerhaus Bethanien, Berlin, Łódź Biennale Malarstwo XXI wieku Galeria Zachęta, Warszawa POZA, Real Art Ways, Hartford, USA Place as the Space, Centrum Sztuki Współczesnej Łaźnia, Gdańsk, CSW Kronika, Bytom
- 2005 *Egocentric, Outmoded, Immoral*, Galeria Zachęta, Warszawa

Dominik Lejman

Born in 1969. He is a laureate of many Polish and foreign awards and scholarships. He cultivates painting which he joins with video projections, making also video epic films and works in the form of big format photo wallpapers. For a few recent years he has realised his artistic project entitled *Hospital as a landscape of small performances*. Within this framework he installed mural projections with animals in children's hospitals (Warsaw, 2002, Białystok, New York, 2003). He lives in Gdynia. Lejman's creation is an attempt of joining various artistic disciplines together. Most often the artist joins a monochromatic painting and film into an aesthetical wholeness, what makes his work full of the elements of movement and dynamics. In the presentation aspect of his works, Lejman refers to reality, presenting people, their environment and nature. The motives are treated graphically, just like signs. However, his narrations relate to man and urban agglomerations, absorbing both private and public space. Lejman's art reveals his wide area of interest, ranging from aesthetics and architecture up to sociology.

Wojciech Łazarczyk „bez tytułu”, fotografia, 2009

Wojciech Łazarczyk

Urodził się w 1965 w Białymstoku. Studia odbył w latach 1985-90 w P.W.S.S.P w Poznaniu. Dyplom otrzymał w 1990 r. w pracowni malarstwa prof. J. Kałuckiego i rysunku prof. I. Gustowskiej. Od 1990 r. jest pedagogiem ASP w Poznaniu, gdzie prowadzi Pracownię Malarstwa. W 2007 r. otrzymał tytuł profesora. W 1991 był stypendystą Ministra Kultury, otrzymał stypendium dla młodych artystów (1993, Poznań), a także: Alfred Jurzykowski Fund., Fellowship (1998, Nowy Jork), International Artists Residency, ART/OMI (1998, Nowy Jork). W 2002 r. ponownie otrzymał stypendium Ministra Kultury. Mieszka i pracuje w Poznaniu.

Twórczość wizualna Wojciecha Łazarczyka odzwierciedla jego zainteresowanie doświadczaniem procesu malarskiego, w którym prymat zajmuje nie tyle samo malarstwo, co obraz i obrazowanie. Jest to bez wątpienia reperkusja konceptualnego dyskursu, w którym artysta rezygnuje z narracji i anegdoty. Praca malarska – co może zaskakiwać – staje się u Łazarczyka procedurą zacierania śladów oraz gestualności. Zamalowywanie każdego malarskiego gestu jest u niego sensem i celem, zmierzającym do uprzedmiotowienia obrazu i jednocześnie wprowadzenia go ponownie w „ruch”, by ponownie stał się obrazem. W powstałych w ostatnich latach pracach z cyklu „Krzyżowanie” istotne staje się wiązanie i przenikanie elementów konstruujących obraz, a także ukrytych i ujawnionych procesów percepcyjnych. Od pewnego czasu artysta – poza malarstwem – sięga także do technologii wideo. Zarejestrowane przezeń „pejzaże” i sytuacje zostają poddane monotonnej i medytacyjnej procedurze powtórzeń, które nie są komentarzem, ale integralną częścią instalacji albo wystawy.

Wybrane wystawy indywidualne

Selected solo exhibitions:

- 2006 *Krzyżowanie*, Galeria Klimy Bocheńskiej, Warszawa
- 2004 *Malarstwo*, Galeria Arsenał, Białystok
- 2003 *Malarstwo*, Galeria Program, Warszawa
- 2002 *Malarstwo*, Spazio Temporaneo, Mediolan
- 2001 *2 X Obraz (z M. Smoczyńskim)*, Galeria Arsenał, Poznań
- 2000 *Malarstwo*, Folin/Riva Galery, Nowy Jork, Artists' Space, Berlin
- 1999 *Malarstwo*, Alexandre de Folin Gallery, Nowy Jork
- 1997 *Voices II*, Artists' Space, Berlin

Wybrane wystawy zbiorowe

Selected group exhibitions:

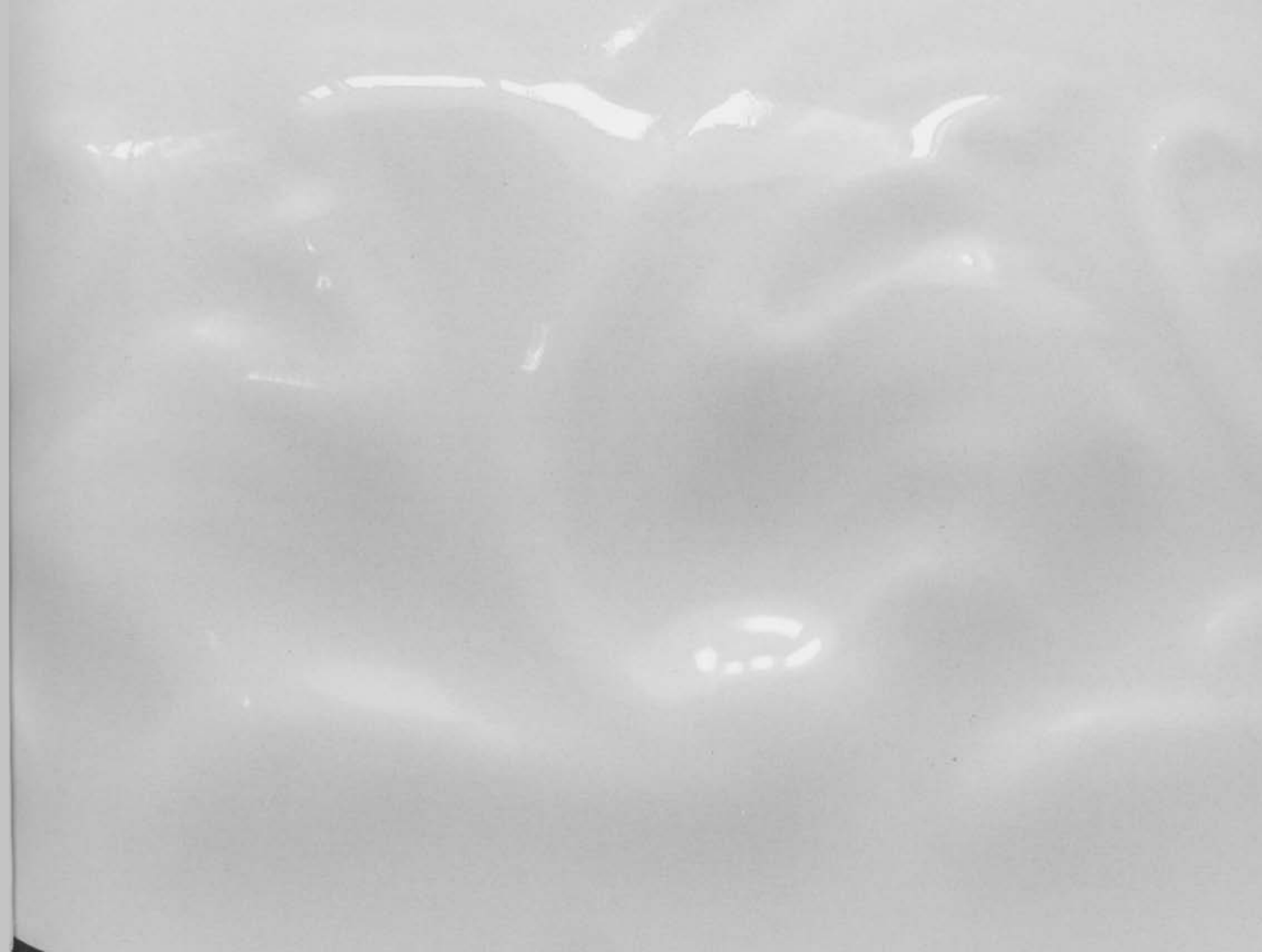
- 2006 *Polskie Malarstwo XXI wieku*, Narodowa Galeria Sztuki Zachęta, Warszawa
- 2004 *Un staged*, Arti and Amicitiae, Amsterdam; *Malewicz w Polsce*, Galeria Arsenał, Białystok
- 2003 *Specyficity*, Riva Galery, Nowy Jork
- 2001 *Here and Now*, Narodowa Galeria Sztuki Zachęta, Warszawa
- 1999 *4 X 4*, Alexandre de Folin Gallery, Nowy Jork
- 1997 *In-Visible*, Galeria Arsenał, Białystok
- 1997 *Granice Obrazu*, CSW Zamek Ujazdowski, Warszawa; *Recognition – Pictures From Nineties*, Bunkier Sztuki, Kraków
- 1996 *The Least Common Denominator*, Het Apollohuis Gallery, Eindhoven *Atmospheres*, Obere Gallery and Eva Poll Gallery, Berlin – catalogue
- 1995 *Polish Contemporary Art*, The Ground of International Fairs, Poznań
- Foot Print – The Day*, Kunsthaus Tahales, Berlin

Wojciech Łazarczyk

Born in 1965 in Białystok. He studied at the State College of Plastic Arts in Poznań in the years 1985-90. In 1990 he graduated from the painting studio of Prof. J. Kałucki and the drawing studio of Prof. I. Gustowska. Since 1990 he has been a teacher at the Academy of Fine Arts in Poznań, running a painting studio there and becoming its full professor in 2007. In 1991 he was a grant holder of the Minister of Culture, then he got the young artists scholarship (1993, Poznań), and also the Alfred Jurzykowski Foundation Fellowship (1998, New York), and the International Artists Residency, ART/OMI (1998, New York). In 2002 he got again the scholarship granted by the Minister of Culture. He lives and works in Poznań.

The visual creation of Wojciech Łazarczyk reflects his interests in experiencing the painting process in which the painting itself is as important as the image and imaging. No doubt it is a re-percussion of the conceptual discourse in which the artist renounces narration and anecdote. In Łazarczyk the painting work becomes a procedure of covering up traces and gestures, what can be surprising. Covering up every painting gesture is for him a sense and a purpose, aiming at objectifying a picture and simultaneously setting it again in 'motion' in order to make it the picture anew. In his works from the cycle *Crossing* which have appeared recently, the binding and mutual penetration of the elements constructing a picture seems to become especially important, as well as the hidden and revealed processes of perception. Apart from painting, the artist has used also the video technology for some time. The 'landscapes' and situations recorded by him undergo monotonous and meditative procedure of repetitions which are not a commentary, but rather an integral part of an installation or exhibition.

Agata Michowska „bez tytułu”, fotografia, 2009

Agata Michowska

Urodziła się w 1964 r. W latach 1985-1990 studiowała rzeźbę w Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Dyplom w pracowni rzeźby. Od 2002 r. adiunkt w Pracowni Rzeźby Instytutu Wzornictwa Politechniki Koszalińskiej. Od 2003 r. wspólnie z innymi artystami prowadzi Galerię ON w Poznaniu; jest kuratorką wielu wystaw. Współpracuje z Galerią Program. Rzeźbiarka, autorka filmów wideo, instalacji, fotografii, tekstów poetyckich. Współpracuje z warszawską galerią Program. Mieszka i pracuje w Poznaniu. Miała liczne wystawy w kraju i za granicą.

Agata Michowska od momentu uzyskania dyplomu podejmuje w swoich pracach tematykę bytu i egzystencji człowieka uwikłanego w ograniczenia, jakie narzuca kultura i jej symboliczna przemoc. Jej wczesne rzeźby oraz instalacje są jednocześnie pełną poezji i empatii refleksją nad trwaniem i przemijaniem. Z kolei w późniejszych pracach wykonanych w technologii wideo artystka – poza uwrażliwieniem na symbolikę i archetypy kulturowe – koncentruje się na czasie i formie. W swoich wideoartach Michowska swobodnie i z wdziękiem operuje dźwiękiem i niekiedy tekstem, które wnoszą nowe – dramaturgiczne i znaczeniowe sensory. Często także artystka cytuje lub przetwarza już istniejące klisze i figury wyobrażeniowe. Minimalistyczne środki wyrazu i surrealistyczne toposy w jej rękach nabierają indywidualnego charakteru, co sprawia, że sztuka Michowskiej – jakkolwiek traktuje o rzeczach uniwersalnych – zawsze stanowi rezultat jej głębokich i osobistych doświadczeń.

Wybrane wystawy

Selected exhibitions:

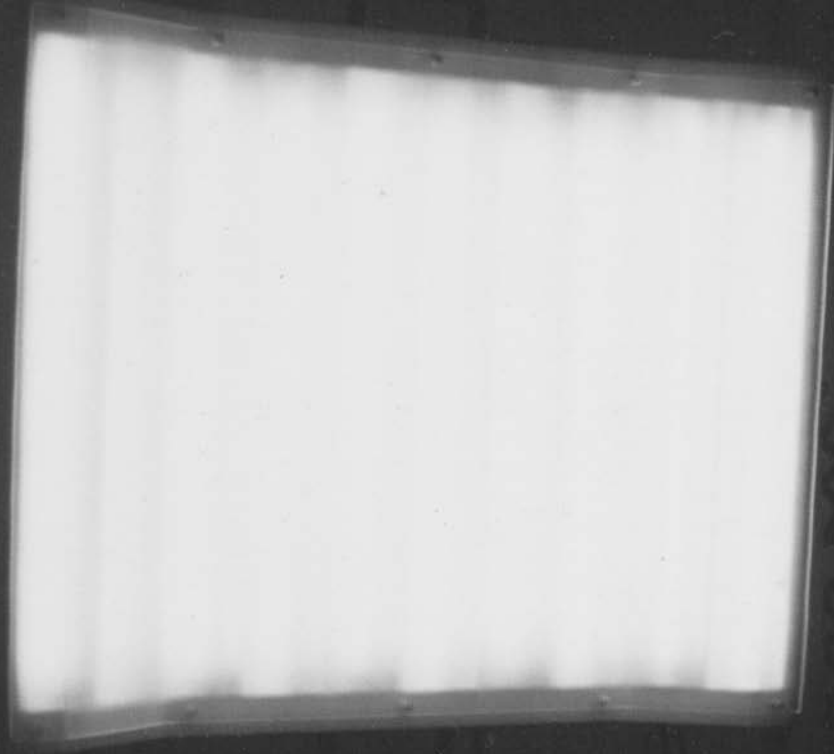
- 2009 *Josephine*, Bałtycka Galeria Sztuki, Baszta
Czarownic, Słupsk
Difference beyond difference, Stary Browar,
Poznań
Awake and draem, Signum Foundation Palazzo
Dona, Wenecja
Agent absurd, GT Gallery, Belfast
- 2008 *Mediation Biennale*, Muzeum Narodowe, Centrum
Kultury Zamek, Poznań
Europa Madiation, Zendai Museum of Modern Art,
Szanghaj
- 2007 *Execution*, Galeria Arsenał, Białystok
Artist in Wonderland, Park Naukowo-Techniczny,
Nadbałtyckie Centrum Kultury, Gdynia
- 2006 *Mentality*, Łódź Biennale 2
Panopticon, Kulturforum Burgkloster, Lubeka
Muzeum Narodowe w Szczecinie
- 2005 *Schizofrenia*, Instytut Kultury Polskiej, Galeria
Platan, Budapeszt
- 2003 *Lekkość rzeczy II*, CSW Zamek Ujazdowski,
Warszawa

Agata Michowska

Born in 1964. In the years 1985-1990 she studied sculpture at the Academy of Fine Arts in Poznań, graduating from its sculpture studio. Since 2002 she has been an adjunct professor at the Sculpture Studio of the Institute of Design of the Technical University in Koszalin. Since 2003 she has run the ON Gallery in Poznań along with some other artists; she has been a curator of many exhibitions. She collaborates with the Program Gallery in Warsaw, being a sculptor, author of video films, installations, photographs and poetical texts. She lives and works in Poznań, exhibiting a lot at home and abroad.

Since the very moment of graduation, Agata Michowska has been taking up the themes of being and human existence tangled up in the limitations imposed by culture and its symbolical violence. Simultaneously her early sculptures and installations have been a reflection, full of poetry and empathy, on existence and our passing by. In turn, in her later works which are made using video technology the artist focuses – beside her sensitivity to symbols and cultural archetypes – on the issues of time and form. In her video artworks, Michowska freely and gracefully operates sounds, and sometimes texts which introduce new, dramatic and semiotic, senses. The artist often uses citations or processes the already existing clichés and imaginative figures. Minimalist means of expression and surrealist toposes in her hands get an individual character, what makes that Michowska's art – in spite of speaking about universal threads – is always a result of her deep personal experiences.

Hanna Nowicka „To nie jest lampa”, fotografia, 2009

Hanna Nowicka

Urodziła się w 1962 r. w Szczecinie. Jest absolwentką PWSSP w Gdańsku, obecnie ASP (dyplom w 1997 w pracowni prof. K. Ostrowskiego). Obecnie prowadzi pracownię Malarstwa na Wydziale Malarstwa ASP w Gdańsku. Stypendystka Meklemburskiego Centrum Sztuki (1999), Civitella Ranieri Foundation (2002) Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2002, 2005), Marszałka Województwa Pomorskiego (2007). Malarka, autorka instalacji, obiektów, filmów wideo i prac fotograficznych.

Hanna Nowicka w swoich pracach zajmuje się problematyką tożsamości, którą dekonstruuje w kontekście *psyche* oraz *somy*. Artystka ostatnio pracuje głównie w medium fotografii. Powstałe prace bądź całe cykle stanowią penetrację problematyki zarówno cielesności jak tożsamości, ale praca badawcza artystki włącza do dzieła także tematykę autotematyczną i metajęzykową. Fragmentaryczność i subiektywność materiału fotograficznego staje się u niej odpowiednikiem naszej (nie)wiedzy dotyczącej świata oraz samych siebie. Ciało i jego rytuały związane z cielesnością stanowią dla artystki przedmioty, które portretuje i demitologizuje. Niektóre spośród prac Hanny Nowickiej podejmują także tematykę związków międzyludzkich. Relacje te są poddawane analizie, przy czym decyduje tutaj sfera znaczenia i sensu, a nie estetyka i harmonia.

Wybrane wystawy indywidualne

Selected solo exhibitions:

- 2009 *Próżnia i Tlen* GGF Muzeum Narodowe w Gdańsku
- 2007 *Wędrowniki w blaknącą przeszłość* Galeria ON, Poznań
- 2006 *Próżnia* Galeria Arsenał, Białystok

Wybrane wystawy zbiorowe

Selected group exhibitions:

- 2007 *Artist in Wonderland*, Park Naukowo Technologiczny, Gdynia
- 2006 *Miłość i demokracja*, Centrum Sztuki Współczesnej Łaźnia, Gdańsk
Zamieszkanie, Motorenhalles, Drezno
- 2005 *[prologue] new feminizm / new europe*, Cornerhouse, Manchester, Anglia
Boys, Bunkier Sztuki, Kraków
Contemporary Identity, Fotografia polska dzisiaj, Muzeum Fotografii, Saloniki
- 2004 *Palimpsest Muzeum*, Łódź Biennale, Muzeum Historii Miasta Łodzi
- 2003 *Extra Strong Super Light*, Muzeum Narodowe, Szczecin
Architectures of Gender. Contemporary Women's Art in Poland, Sculpture Center, Nowy Jork
- 2001 *Krzętanina*, BWA Galerie Współczesne, Wrocław
- 2000 *Projekt N.E.W.S.*, Gotland Art Museum, Visby
All you need is love, Centrum Sztuki Współczesnej Łaźnia, Gdańsk
- 1998 *Spaces of Pleasure*, Center For Curatorial Studies Bard College, Annadale on Hudson NY

Hanna Nowicka

Born in 1962 in Szczecin. She graduated from the State College of Plastic Arts (now the Academy of Fine Arts) in Gdańsk, getting the diploma in 1997 from the studio of Prof. K. Ostrowski. At present she runs the painting studio at the Faculty of Painting of the Academy of Fine Arts in Gdańsk. She has been the grant holder of the Mecklenburg Art Centre (1999), Civitella Ranieri Foundation (2002), as well as the scholarship holder of the Ministry of Culture and National Heritage (2002 and 2005) and of the Marshal of the Pomerania Province (2007). She is a painter, an author of installations, objects, video films and photographic works.

In her works, Hanna Nowicka deals with the issues of identity which she deconstructs in the context of *psyche* and *soma*. Recently the artist works mainly in the photographic medium. The resulted works or whole cycles are penetrating the issues of both carnality and identity, however in her investigations the artist includes also the self-thematic and meta-linguistic issues. In her works the fragmentary character and subjectivity of the photographic material becomes an equivalent of our knowledge or ignorance about the world and ourselves. The body and its rituals connected with carnality are for her the obvious objects of portrayal and demythologisation. Some from amongst the works by Hanna Nowicka speak also about the interpersonal relations. They are subjected to a thorough analysis in which the sphere of meaning and sense is much more decisive than the aesthetics and harmony.

Grażyna Tereszkievicz & Roman Lewandowski „NIC do osiągnięcia”, fotografia, 2009

Roman Lewandowski

Urodził się w 1960 r. Jest kuratorem, krytykiem sztuki i wykładowcą akademickim na krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. W latach 2001-2002 prowadził Galerię Kronika w Bytomiu. Obecnie pracuje jako kurator w Bałtyckiej Galerii Sztuki Współczesnej w Słupsku. Jest autorem ponad 250 publikacji w czasopismach, książkach i witrynach internetowych oraz ponad 100 wystaw w Polsce i za granicą (Düsseldorf, Bruksela, Miskolc, Liège, Wenecja i in). W latach 2004-2006 był redaktorem naczelnym pisma „Fort Sztuki”.

Grażyna Tereskiewicz

Urodziła się w 1967 r. W latach 1992-1997 studiowała na Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu, gdzie uzyskała dyplom z malarstwa. Zajmowała się arteterapią dzieci niewydolnych wychowawczo, a także pracowała jako dziennikarz, autor programów o sztuce i szef redakcji w jeleniogórskim oddziale telewizji sieci Polsat. W latach 2009-2010 współpracowała z Galerią Klimy Bocheńskiej w Warszawie, a także prowadziła warsztaty artystyczne dla dzieci. Jako kurator zorganizowała m.in. wystawę zbiorową „Blue” (Galeria Środowisk Twórczych w Bielsku-Białej i Galeria Kameralna BGSW Słupsk). Zajmuje się malarstwem, fotografią, wideo i performance.

Roman Lewandowski

Born in 1960. He has been a curator, art critic and lecturer at the Academy of Fine Arts in Cracow. In the years 2001-2002 he was directing the Kronika Gallery in Bytom. At present he works as a curator at the Baltic Contemporary Art Gallery in Słupsk. He is the author of over 250 publications in art magazines, books and websites, and over 100 exhibitions in Poland and abroad (Düsseldorf, Brussels, Miskolc, Liège, Venice and others). In the years 2004-2006 he was the editor-in-chief of the 'Fort Sztuki' art magazine.

Grażyna Tereskiewicz

Born in 1967. In the years 1992-1997 she studied at the Academy of Fine Arts in Poznań, graduating from its faculty of painting. She used art therapy methods in her work with educationally troublesome children, then she also worked as a journalist, an author of art programmes and the chief editor at the Polsat television network, Jelenia Góra branch. In the years 2009-2010 she collaborated with Klima Bocheńska Gallery in Warsaw, and run artistic workshop for children. Her work as a curator included the group exhibition *Blue* at the Artistic Milieu Gallery in Bielsko-Biała and at the Small Gallery of the Baltic Contemporary Art Gallery in Słupsk. She cultivates painting, photography, video and performance art.

Edyta Wolska „bez tytułu”, fotografia, 2009

Edyta Wolska

Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Dyplom uzyskała w 1997 r. na Wydziale Edukacji Artystycznej, aneks z malarstwa. Od 2006 r. jest dyrektorem Bałtyckiej Galerii Sztuki Współczesnej w Słupsku.

Edyta Wolska w swoich pracach fotograficznych oraz w wideo portretuje zarówno wycinki otaczającej nas rzeczywistości, jak i wszelkiego rodzaju stany jej skupienia. Z jednej strony artystka fotografuje rozmaite formy koncentracji materii, a z drugiej – jej artystyczna strategia stanowi reperkusję poszukiwań stanu wewnętrznego skupienia i ciszy. W tym więc rozumieniu jest to praktyka (auto)portretowania – świata, medium tudzież (samo)świadomości. Proces powstawania dzieła w jej przypadku ma w sobie coś z medytacji i zachwytu, jakkolwiek podlega on starannemu doborowi oraz selekcji, ponieważ są to detaliczne zbliżenia elementów naturalnych i postindustrialnych, które artystka wykadrowuje oraz powiększa. Można więc jej twórczość wizualną postrzegać jako kontemplację przemieszczania i zmienności. Niezależnie od tego fotografie oraz rejestracje wideo służą Edycie Wolskiej jako rodzaj paramalarskiego szkicownika. Odbicie i kreacja stają się w nim „Jednym”.

Wybrane wystawy

Selected exhibitions:

- 2009 *Stany skupienia*, Galeria XX1, Warszawa
(wystawa indywidualna)
Haradano Mori Museum, Kobe – Japonia
(wystawa zbiorowa)
Obrazy, Mieszkanie 23 – Galeria Autorska –
Kraków (wystawa indywidualna)
- 2008 *Medium...Post...Mortem...*, Galeria BWA
Zielona Góra, Galeria Sztuki Współczesnej BWA
w Katowicach
Na początku było pismo, Galeria Klimy
Bocheńskiej, Warszawa
Scena Gallery, Collective Exhibition, Koszalin
- 2007 *VII Spotkania Multimedialne*, Galeria Scena,
wystawa zbiorowa, Koszalin
- 2002 *Inne Światło*, Muzeum w Koszalinie (wystawa
zbiorowa)
- 2001 *Krzesełto wirtualne*, Moje Archiwum, Galeria
Autorska Koszalin (wystawa indywidualna)
- 1998 *XVII Festiwal Polskiego Malarstwa*
Współczesnego, Szczecin (wystawa zbiorowa)

Edyta Wolska

The artist graduated from the Faculty of Artistic Education of the Academy of Fine Arts in Poznań in 1997; annexe in painting. Since 2006 she has been the director of the Baltic Contemporary Art Gallery in Słupsk.

In her photographic and video artworks Edyta Wolska portrays both the fragments of the surrounding reality and all the kinds of its states of matter. On the one hand the artist is photographing various forms of material concentration, and on the other hand her artistic strategy is a repercussion of her looking for the state of internal concentration and silence. In such understanding it is a practice of (self)portraying the world, medium and (self)conscience. The process of coming a work into being has in her case something of meditation and delight, even though her works are subjected to meticulous selection, since they are the detailed close-ups of natural and post-industrial elements, which are trimmed and blown-up by the artist. Therefore we can perceive her visual creation as contemplation of movement and changeability. Irrespective of that her photographs and video recordings serve as a kind of a para-painting sketchbook. The reflection and creation become 'one' in it.

Maria Wrońska „.....”, fotografia, 2009

Maria Wrońska w 1993 r. uzyskała dyplom w zakresie rzeźby w pracowni prof. Leona Podsiadłego w PWSSP we Wrocławiu. W latach 1992-1995 była asystentką prof. Alojzego Gryta. W latach 1996-2007 pracowała pod kierunkiem ad. Waldemara Szmatuły. Obecnie pracuje na Wydziale Malarstwa i Rzeźby wrocławskiej ASP i kieruje Katedrą Edukacji Artystycznej. Maria Wrońska jest autorką dziesięciu indywidualnych wystaw, a na przestrzeni ostatnich kilkunastu lat brała także udział w blisko piętnastu pokazach zbiorowych. Wszystkie projekty radomskiej artystki, także te pokazywane w ramach prezentacji problemowych, są pieczołowicie przygotowywanymi realizacjami. Każda właściwie jej praca jest tworzona z myślą o konkretnym miejscu i czasie. Instalacje artystki i dzieła obiektowe cechuje poetyckość, hybrydalność i jednorazowość. To sprawia, naturalnie, że w jej przypadku praktykowanie sztuki zorientowanej na określoną przestrzeń – zarówno tę materialną jak i tę „duchową” – jest dyskursem bezinteresownym, co nie jest dziś zjawiskiem najczęstszym. Jedyne rodzaje uprawianej przez artystkę negocjacji to dysputa z sobą i z miejscem. Minimalistyczne obiekty i instalacje Marii Wrońskiej, tworzone jakby w duchu *arte povera* oraz poszukiwań optycznych – jakkolwiek niosą indywidualną sygnaturę – zawsze wchodzą w symbiozę z przestrzenią, wykorzystując jej potencjał, znaczeniowe nagromadzenie oraz historię.

Wybrane wystawy indywidualne

Selected solo exhibitions:

- 2010 *Ideogramy pustki*, razem z Markiem Kusiem,
Bałtycka Galeria Sztuki, Słupsk
- 2009 *... a szeptu wznoszą się coraz ciszej, ciszej...*,
Bałtycka Galeria Sztuki w Ustce
- 2005 *...nie były, ...były...*, Galeria Labirynt, BWA, Lublin
- 2001 *...wydawała mi się...*, Galeria Grodzka, BWA,
Lublin
Doznawanie przestrzeni, Galeria Miejska,
Wrocław
Przebywania – I, II, Studio, BWA, Wrocław
- 1998 *Droga do Epodaurus*, Galeria Labirynt, BWA,
Lublin
- 1995 *Pamięć ciała*, Galeria Działań Plastycznych,
Wrocław
In spe, Galeria Labirynt, BWA, Lublin
- 1994 *Próba zatrzymania*, Galeria Miejska, Wrocław
Szczurza sierść, Galeria X, Wrocław

Maria Wrońska in 1993 she graduated from the sculpture studio of Prof. Leon Podsiadły at the State College of Plastic Arts in Wrocław. In the years 1992-1995 she was an assistant professor at Prof. Alojzy Gryt. In the years 1996-2007 she worked under the direction of adjunct Prof. Waldemar Szmatuła. At present she has worked at the faculty of painting and sculpture of the Academy of Fine Arts in Wrocław, directing the chair of artistic education. Maria Wrońska is the author of ten solo exhibitions, and took part in almost fifteen group exhibitions during recent decades. All the projects by that artist from Radom, including those shown within the framework of problem presentations, are meticulously prepared. In fact, almost every work of her is made for a particular place and time. Her installations and object works are characterised by poetic, hybrid character and singularity. This makes, naturally, that in her case art practice oriented towards a well defined space – both material and 'spiritual' – is a disinterested discourse, what today is quite a rare phenomenon. Her only kind of negotiation consists in discussion with herself and with the place. Minimalist objects and installations by Maria Wrońska, created as if in the spirit of *arte povera* and optical research work – even though carrying individual signature – are always in symbiosis with space, using its potential, semiotic concentration and history.

Sławomir Brzoska „Sura”, video, 2010

Piotr Kurka „Love is a dog from hell”, video, 2009

Hanna Nowicka „Lamella“, video, 2010

Edyta Wolska „bez tytułu”, video, 2009

Grażyna Tereszkiewicz & Roman Lewandowski „Yab-Yum”, video, 2009

Patronat medialny
Media Partners

OBIEG

 Nasze miasto.pl

 silesiakultura.pl

inyourpocket.com
ESSENTIAL CITY GUIDES

Galeria BWA w Jeleniej Górze
BWA Gallery in Jelenia Góra

Bałtycka Galeria Sztuki Współczesnej
Baltic Gallery of Contemporary Art

Galeria Sztuki Współczesnej BWA w Katowicach
BWA Contemporary Art Gallery in Katowice

Galeria Labirynt Biuro Wystaw
Artystycznych w Lublinie
The Labirynt Gallery BWA in Lublin

ISBN 978-83-61773-12-2